

Žalba koju su 22. srpnja 2021. podnijeli Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 12. svibnja 2021. u spojenim predmetima T-516/18 i T-525/18, Veliko Vojvodstvo Luksemburg i dr./Komisija

(Predmet C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA (zastupnici: C. Rydzynski, B Le Bret, M. Struys, F. Pili, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- proglasi ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;
- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 12. svibnja 2021. u spojenim predmetima T-516/18 i T-525/18, Luksemburg i Engie Global LNG Holding i dr./Komisija;
- konačno odluči o meritumu u skladu s člankom 61. Statuta Suda i, prije svega, prihvati zahtjeve koje je grupa Engie postavila u prvostupanjskom postupku odnosno, podredno, poništi članak 2. Odluke Komisije (EU) 2019/421 od 20. lipnja 2018. o državnoj potpori SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) koju je proveo Luksemburg u korist grupe ENGIE (SL 2019., L 78, str. 1), u dijelu u kojem se njome zahtijeva povrat potpore;
- još podrednije, predmet vrati Općem sudu na ponovno suđenje;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International i Engie u prilog svojoj žalbi ističu tri žalbena razloga.

Prema mišljenju žalitelja, Opći je sud počinio pogreške koje se tiču prava i iskrivio činjenice prilikom definiranja uskog referentnog okvira kada je i. iz tog referentnog okvira isključio Direktivu o matičnim društvima i društvima kćeri; ii. utvrdio vezu između članaka 164. i 166. Zakona o porezu na dobit u Luksemburgu; iii. smatrao da prirast u okviru ZORA-e predstavlja raspodjelu dobiti; i iv. smatrao da se prethodnim poreznim mišljenjima dodjeljuje selektivna prednost.

Usto, Opći je sud počinio pogreške koje se tiču prava i iskrivio činjenice prilikom dokazivanja postojanja selektivne prednosti s obzirom na luksemburšku odredbu koja se odnosi na zlouporabu prava i kad je riječ o korištenom referentnom okviru ii. prilikom utvrđivanja selektivne prednosti i iii. prilikom tumačenja luksemburškog prava.

Slijedom prvog i drugog žalbenog razloga, žalitelji tvrde da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je odbio njihove argumente iznesene u okviru tužbe za poništenje u pogledu Komisijine ograničene nadležnosti na temelju članaka 2., 3., 4. i 5. UFEU-a o raspodjeli nadležnosti između Europske unije i država članica, u vezi s člancima 113. do 117. UFEU-a,

Konačno, povrat potpore koji je Opći sud naložio u suprotnosti je s načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja.